

104

"ראינהו מניף חבילות של חציר ושותק קמניף בלבו גם הרהור
מפרד.

ראינהו קולע לשל בשתיקה פאילו נפשו עוד דרוכה לקליעה
שאינה בצחוק.

ראינהו שותה בפריכה וכמו מתאפק וכמו את שפתיו הוא נושך
פי קרוב ועמנו וכאן חי הנער הזה, ובכל קרבתו - גם רחוק.

אהוב על רעיו ובזשן ונושא מסירות שאינה אוהבת מילים.
היום נשמרות פסיעותיו בדשאים בשבילים. במשב רוח קיץ
עמוק.

הוא בינינו עוברים בחצר בדממה צעדי, הרהוריו, רק פניו הם
אינם מתגלים

קרוב ועמנו וכאן: בדרושים. בסככה, קרוב ונמצא - - -
ורחוק" (ע)

